

1. Nagy há-lát ad - junk az A - tyá Is - ten - nek,

Menny - nek és föld - nek szent te - rem - tő - je - nek,

Ol - tal - ma - zónk - nak, ke - gyes él - te - tőnk - nek,

Gond - vi - se - lőnk - nek.

2. Hála tenéked, mennybéli nagy Isten,
Hogy szent ígéret adtad mi elménkben,
És hogy ezáltal véssz ismeretedben,
Te kegyelmedben.
3. A romlás után nem hagyál bűnünkben,
Sőt, te Fiadat ígéréd ígédben,
Hogy elbocsátd őtet miközénkben,
Emberi testben.
4. Megemlékeztél szent ígéretedről
És a mihozzánk való kegyelmedről,
Így szóltál mennyből küldött szent Fiadról,
Jézus Krisztusról:
5. Ő a Megváltó, akit megígértem,
Róla mit szóltam, íme, betöltöttem,
Áldozatával megengeszteltettem,
És megbékéltem.